

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknel minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyiltérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLEN

POLITIKAI HIRLAP.

Uj. Mecner Gyula
főszerkesztő.

Dr. Molnár János
felelős szerkesztő.

Dr. Perényi József
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Égész évre 12 korona, 6 évre 6 kor
negyedévre 3 k r.
— Egyes szám ára 8 fillár. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknel minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
térmeték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknel ár
kedvezmény.

Kétfői témák.

— okt. 3.

A kormánytanács befejezte munkáját. Tisza István gróf miniszterelnök visszautazott a birtokára és visszautaztak a képviselők is, kiket a kormányelnök Budapestre rándulása hozott a fővárosba. A néhány napra felpezsdült klub-élet megszűnt, és október 10-ig teljes szélcsend állott be.

A képviselőház október 10-én ül össze. Az első ülésen, a ház határozatához képest, a legközelebbi ülés napirendjét állapítják meg. Ugyanezen a napon azonban a kormány törvényjavaslatot nyújt be, amelyben arra kér meghatalmazást, hogy Olaszországgal a kereskedelmi provizóriumot megköthesse egyrészt, másrészt pedig, hogy a régi provizóriumnak hatályát 1904. október hó 15-ig kiterjeszthesse, mert az új provizórium október hó 15-én lép hatályba, míg a régi szeptember 30-án jár le.

Ami Ausztriát illeti, ott a provizóriumot császári dekretummal intézik el. A császári dekretum a 14. szakasz alapján mindenekelőtt el fogja rendelni, hogy a régi provizórium 1904. évi október hónap 15-ig marad érvényben, az új pedig e hó 15-én lép hatályba. Ez az Olaszországgal megkötött provizórium politikai oldala; közgazdasági részéről majd az október hónap 10-én beterjesztendő törvényjavaslat megokolása

A ZEMPLEN TÁRCÁJA.

Lemondás. *)

Írta: Mok Ferenczné.

I.

Orvos úr! Gondolja, hogy jobban vannak a gyermekeim? kérdezte bánatos hangon, melyen a remény átreszketett, özvegy Ozoray Gézáné, a jóképű, kövér házirosvost.

— Jobban, asszonyom! — bólintott barátságosan az öreg úr. Most már csak ápolás, diéta és nyugalom kell. Elhesegettük azt a csunya, fekete rémet a kicsikék fehér ágya mellől. Ismét napsugár szökik a házból, ha kinyitja a betegszoba ablakait!

S az erős férfikéz tisztelettel szoritotta meg a sápadt, bánatos asszony sovány kezét.

Ozorayné kikísérte az orvost. Az ajtónál egy-két pillanatig megállt s fölneézett az égre. Csillagos volt a menybolt s az apró, fényes szemek biztató ragyogással néztek le az özvegy kérdő tekintetébe.

Négy apró, fehér ágy sorakozott

*) Kiváló munkatársnőnk e tárcáját a „Magyar Szemle” aug. 21-iki számából engedte át lapunknak közlésre.

számol be, amelynek megszervezésével most foglalkoznak az illetékes minisztériumok.

A kis szebeni képviselőt, az országos nevű *Hodossy* Imrét, aki hosszú éveken át volt a régi nemzeti párt egyik nagyra-becsült vezér egyénisége, előkelő férfiakból álló szabadelvű párti tábor kísérete el vasárnapi beszámolójára. Ez a dísz és tisztelet megillette az államférfit, de méltó volt egyben az alkalomhoz is. Mert *Hodossy* Imre kis-szebeni beszámoló beszéde tartalmánál fogva és nevezetes politikai kijelentéseivel egyaránt kiemelkedett a szokásos beszámolók jó-részt helyi érdekű keretéből és joggal nevezhető országos jelentőségű ki nyilatkozatásnak.

Elsőbben az a nyilatkozat teszi rendkívül érdekessé, mely a hazaszeretet magasztaláról bírálja a politikai dolgokat és bátran kimondja, hogy a nemzetjavát komolyan szívén hordó államférfi feladata nem az, hogy mentől fényesebb és magasabb nemzeti célokat zászlajára tűzve és hangoztatva parádézzon. Hanem igenis az a valódi nemzeti szellemű államférfi kötelessége, hogy higgadtan mérlegelje, hogy az adott időpontban a rendelkezésére álló nemzeti erővel és eszközökkel mely nemzeti célokat lehetséges tényleg megvalósítani. A hazának használni akaró komoly államférfi csakis ily célokat írhat lobogójára.

Ez a nyilatkozat őszintén és

meggyőzően világítja meg: miért nem követhette *Hodossy* Imre régi vezérét *Apponyit* az új nemzeti pártba.

Hajrá! nosza rajta! Megindult a haragos ellenzéki csatározás *Hodossy* Imre kisszebeni nevezetes kijelentései ellen. Fújják *Lehel* kürtjét, hadonáznak *Botond* kardjával és természetesen, mivel érvekkel nem tudják megdönteni *Hodossy* igazságait, még azt is szemére lobbantják, hogy fényes, nagyszámú gárda kísérete őt *Kisszebenbe*.

Am ez nem gátolja meg az ellenzéki kikiáltókat, hogy egy füst alatt fel ne sorolják azt a harminckét nemest, aki *Kossuth* *Ferencet* *Nánásra* kíséri.

Hiába! már ez így van. *Hodossy* mig ellenzéki volt, mint *Aladin* bűvös lámpája világított a nemzeti lovagok előtt. De mivel most szabadelvű párti, hazáruuló a neve, aki miniszteri bársonyszékért eladta a nemzeti pártot, *Apponyit* és *Bánffy* és a szegény magyar hazát, mely az ellenzéki hazafiak szerint oly gyakran és oly könnyen eladó.

Az erdélyi románok pártalakulásáról cikkeznek most nagy sürűen a bukaresti lapok. Azon panaszkodnak egyértelműen, hogy amíg a fajmagyaroknál, mint a gomba teremnek a különféle pártok, a magyar kormány a románoknak nem engedi meg külön nemzetiségi párt alakítását. A magyar kormány szerintük tevé-

nézésü szemeit, barátságos mosolyát. S ettől a mosolytól, melyet képzelete odafestett a teleirt levélpapírra, megleglett a nő szíve s édes álmodozás tartotta fogva lelkét.

Aztán végigsimitotta homlokát s újból, ki tudja hányadszor elolvasta azokat az erős, biztos kéz által vett betűket.

Asszonyom!

Mikor kegyed még ott játszadozott a szomszéd udvar eperfái alatt, mikor én erdőt, berket bujtam, csak hogy virágokat hódolattal tehessek picit lábaim elé, midőn csak azért tanultam, hogy kegyed megdicsérjen: már akkor szerettem. Egy érintetlen gyermekszív rajongó vonzalmával.

A sors erőszakos hullámcsapása elsodort engem a közelébe; kivetődtem a világi élet árjába. De ott is egy talizmánom volt: a szomszédunk kis leányának barna, göndör feje, csodálatos, intelligens szürke szeme. S az élet minden szennyétől ez a talizmán: a visszaemlékezés, az első szerelem mentett meg. Férfi lettem. S kerestem a párom. De midőn falumba visszatértem, két üres udvarház fogadott engem. Puszta, lakatlan uri porta. Az egyik az én családomé volt, a

sen értelmezi a kiegyezési törvényt és azt vitatja, hogy Magyarországon a pártok alakulása nemzetiségek szerint tilos.

Amíg a románok a képviselőválasztásokkal szemközt presszív magatartást tanusítottak, a törvénynek ily értelemben való értelmezése hidegen hagyta a nemzetiséget: de most, hogy a románok is részt akarnak venni az általános képviselőválasztásokon, a magyar kormány jelzett felfogását nagyon sérelmesnek tartják. Mindez azonban nem riasztja vissza a magyarországi románságot, hogy mindenütt, ahol csak tehetik, jelöltet állítsanak.

Gyönyörű irodalmi viszonyok ezek a mi magyar irodalmi viszonyaink!

Pierre *Veber*, a párisi félvilág, a szemérmetlen trágárságok elsőrendű írója, sok orcápirító színpadi büne után irt egy érzélgős, tisztességes szindarabot. Most mutatta be a *Vigszínház*. És ime a közepes értékű idegen műről zajongó hangon himnuszokat zeng, hasábas dicséreteket ír a magyar sajtó. Összeolvastam a hosszú cikkeket: összesen 8.000 sorban magasztalják az önféjére hamut hintő francia író.

No de legközelebb majd egy eredeti magyar színműre kerül a sor, kivégzik azt sorban. Így aztán természetes, hogy szépen fejlődik a magyar színműirodalom.

—y.

másikból kegyedek költöztek el. Férjhez ment, asszonyom. Rátalált a boldogságra. S én nem jajgattam, nem keseregtem azon, hogy kis játszótársam nem értette meg, hogy mim volt ő nekem. Férfias akaratlan belenyugodtam a Gondviselés rendelkezésébe.

S most, midőn fejemre dér ült, midőn szememben a régi tűz és fény kialudt, — most újból keresem a szót egykori játszótársam szívéhez.

Kegyed elvesztette társát. Egyedül áll. Fogadja el karomat, mely még mindig erős, hogy oltalmazni tudjon egy gyöngé, bánatos asszonyt; jöjjön arra a szívre, melyben csak az ön emléke él. Legyen nőm! Neveljük fel ketten azokat az ártatlan kis árvákat. El fognak száradni könyei, szerelmem lecsokolja azokat.

Régi játszótársam és hive:

Balogh Kálmán.

Ozorayné szeméből két fényes könyörgő alá.

— Kálmán! — sugta halkan, álmodozva. Hívsz, hogy menjek szivedre, gyógyirt kinálsz beteg lelkemre. Csalogat a gondtalanság, a jólét, a biztos tűzhely melege. Még boldog lehetek! Mert szeretek. Mert

Levél

a „Hazai föld“ (kivándorlási értesítő) tekintetes szerkesztőségének
Kassa.

Kis-Czigánd, 1904. okt. 3.

Folyó évi szeptember hó 24-én megjelent 6. számú beces lapjában „Zempléni bajok“ cím alatt ismételt s következetes módon a kivándorlási ügyből kifolyólag súlyos vádokkal illeti a zempléni jegyzőket. Cikkében ugy tünteti fel a dolgot, mintha itt a jegyzők a kivándorlási törvény- és rendeleteinek fittyelhányva a német hajós-társaságokkal egy követ fujnának s az utirányra nézve az ő érdeküket támogatnák; a zugügnyökök működését elősegítenék, sőt maguk is zugügnyökök.

Hát azt hiszem, ez nagyon is rosszakaratu, téves állítás, mert nem képzelek oly jegyzőt, aki ignorálva a törvényeket s rendeleteket hazafias kötelességéről e tekintetben teljesen megfedkezne. Nem általános frázisokat, hanem egyes, valóságos eseteket kérünk, mert ily módon gyanusítani a testületet, kárhuzatos és veszedelmes dolog.

Mert ha elvégre meg is történik — amit szinte képtelennek tartok — hogy egy-két egyén megfedkezik hazafias és nemes hivatásáról, mégis a többséget oda dobni szégyenfának esztelen-könnyelműség s következetlen rosszakarat.

A cikk írója bizonyosan azt állítja, hogy ha egy jegyző a kivándorlási törvényt és rendeletet szigorúan betartja, akkor ottan a zugügnyökök működése teljesen lehetetlen és a kivándorlók kivétel nélkül Fiume felé fognak gravitálni.

Igaz, hogy a jegyző egyik kötelessége a zugügnyökök működését megfigyelni s ellenőrizni, — de sokszor teheti-e ezt? s van-e oly helyzetben, hogy az általánosságban reárott eme kötelességének megfelelhessen? A zugügnyökök működése leggyakrabban oly titkos, hogy azt leginkább a felvidéken 8—10 községgel bíró jegyző egyéb bokros teendői mellett képtelen ellenőrizni; felvilágosítást pedig a nép rétege közül ritkán kap, mert az bizalmatlan hozzá, s csak az adó-préselő egyént látja benne.

De különben nálunk a zugügnyökök sokasága s nagy tevékenysége azt hiszem csak frázis; a baj orvoslását nem annyira itt, hanem a külföldön — Amerikában kell keresnünk. Tudjuk, hogy a fiume—newyorki hájárat ellen Amerikában is nagyon so-

szerelek, Kálmán, én édes, gyermek-kori barátom. Egy új élet varázsa mosolyog felém, biztos révet látok hányatott életemben . . .

Az egyik kis beteg álmában fölsírt: — Anyám, édes!

Az özvegy kezeiből kiesett a levél. Mintha álomból ébredt volna föl. Sietve ment gyermekéhez.

— Mi bajod leánykám? — sugta gyöngéden.

A gyermek fölemelte fejét s hal-kan, bágyadtan felelte:

— El ne hagyj, anyám!

Az asszony letérdelt a kis ágy elé, beletemette fejét kicsikéje meleg két kezébe. A gyermek simogatta az asszony hullámos haját, majd odaszorította arcát annak karjaihoz.

— Ne félj, leánykám! Nem kergetem a lidérefényt, mely csalogat, nem üzöm a boldogságot! Nektek fogok élni, egyedül nektek, nem osztom meg szeretetemet senkivel sem. Nem leszek önző. Eltemetem álmaimat, elfordulok attól a csalogató lidérefénytől: anya leszek, önfeláldozó anyátok, ki az apa helyét is pótolni fogja nálatok. Isten úgy segítjen!

A nő fölemelkedett. Egyenesen, büszkén. S midőn kis leánya homlokát lecsókolta, az asztalhoz ült s nyugodt, biztos kezekkel írta meg a választ Balogh Kálmánnak. Egy könyvet a levélre; nem itatta föl. Me-

kan szót emeltek s a német hajós-társaságok kétségbeesett erőlködéseket tettek annak törvényre emelése ellen. Miután pedig itt a magas kormány szigorú és bölcs intézkedései folytán képtelenek a harcot felvenni, ott a külföldön férköznek véreinkhez s kényszerítik a hajójegyek megvételére bármely eszközök felhasználásával is!

Ez az oka, nem pedig a szegény jegyző, hogy a kivándorlók tetemes része még mindig a német hajóstársaságok útján megyen ki Amerikába. Ezen elszomorító esetet tapasztaljuk gyakran, mert az utlevelet kérők nagyobb része már előre el van látva német hajójegygyel, amelyet külvívő rokonai küldenek nekik. Hiába minden felvilágosítás és szigorú utasítás, Amerikából csak úgy özönlik be a sok német hajós társaságra szóló jegy.

Ez a szomorú tény oka annak, hogy népünk nagy részben mellőzi a fiume—new-yorki hajójáratokat s a német társaságokét használja, mert arra már el van látva jeggyel, de nem az itteni zugügnyökök, papok, tanítók és jegyzőktől, hanem kint levő rokonaitól.

Mindezeket kívántam úgy a nagy közönség tájékoztatása céljából, mint a „Zempléni bajok“ cikk írójának kárhuzatos gyanusításaira elmondani.

Galambos Ödön,
körjegyző.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(Városi közgyűlés. Ma 1904. évi okt. hó 4-én d. u. 3 órakor a városháza nagy tanács termében rendkívüli képviselőtestületi ülés lesz, melynek tárgysorozata a következő: 1. A Kossuth szobor és piac áthelyezésére kiküldött bizottság javaslata a Kossuth szobor és ezzel kapcsolatban a napi piac elhelyezése tárgyában. 2. Pénzügyi bizottság javaslata a pénzügyi- és posta palota építése tárgyában. 3. Ugyanannak javaslata a fogyasztási adók kezelése tárgyában hozott törvényhatósági bizottsági határozatra. 4. Ugyanannak javaslata egy dög-égetőkemence felállítására tárgyában. — Lefolyásáról legközelebbi számunkban referálunk.

HIREK.

— A király névnapja. Diesőségesen uralkodó királyunk névnapjának mai évfordulóját a szokott fénynyel ünnepelte meg Sátoraljaúj hely város közönsége. A középüle-

séjen az a könyfolt annak a szeretett férfinak arról a lelki küzdeleméről, melyet egy gyöngye nő, de egy erős szívű anya vívott a szerelem hatalma ellen.

Négy kis árva álmodott hófehér ágyában s a szomorú asszony imakönyvre hajtva fejét halkán imádkozott: lelkiéért, türelméért.

II.

Ozorayné kis leányából férjes asszony lett.

Amit az özvegy kis betegének megfogadott, hűségesen meg is tartotta. A szív sebe nem sajgott már, az álmok régi emlékekké váltak. Büszke mosolylyal tudott gyermekei szemébe nézni.

S egyszerre ez a büszke mosoly elhalt a halvány özvegy ajakán. Hófehér szálak vegyültek sötét hajába. Imét beteg lett a gyermeke, a legkedvesebbik, mely legközelebb állott szívéhez: a leánya. De ebből a bajból nem gyógyíthatta ki a jó, öreg orvos, mint egykoron, midőn a gyermek kór fészkelte be magát az özvegy otthonába. A baj a lélekben volt. S a lelket oly nehéz gyógyítani.

— Leányom! Arcod halavány, szemeid szomorúak. Te beteg vagy!
— Az vagyok, anyám. Halálos beteg. Jobb is lenne, ha végezne velem!

tekre és számos magán-házra kitűzték a nemzeti lobogót s a templomokban hálaadó Istentiszteletet tartottak. A hivatalos Istentisztelet a róm. kath. plebánia-templomban tartott meg, mely ebből az alkalomból teljesen megtelt ünneplő közönséggel. Ott voltak a vármegyei, állami és városi hivatalok képviselői gróf Hadik Béla főispánnal élükön, továbbá a helybeli honvéd-zászlóalj tisztikara és a róm. kath. elemi iskola növendékei tanítók vezetése alatt. Az ünnepi misét Katinszky Geyza főesperes tartotta káplánjai segédletével. — A névnap alkalmából a honvéd-tiszti étkezőben díszebéd volt, melyen városunk előkelőségei közül számosan vettek részt.

— Távozó államvasuti felügyelő. A nem régeből államvasuti felügyelővé kinevezett Pfeiffer Gyulát a magyar államvasutak elnök-igazgatója a miskolci üzletvezetőség mellé rendelt számosztály főnökévé osztotta be. Új állását Pfeiffer Gyula f. évi nov. hó 1-ig tartozik elfoglalni.

— Kinevezés. A Pfeiffer Gyula felügyelővé történt kinevezése folytán megüresedett vasuti mérnöki állásra Tóth Gergely debreczeni mérnök nevezetett ki.

— A Felsőmagyarországi Hirlapnak egy kis felvilágosítással tartozunk annak ellenében, hogy ő legutóbbi számának „Fővárosi munkatársak“ c. cikkében nekünk támadt, mert mi Bródy Sándor „Méh“ c. tárcacikkét lapunk számára írottunk mertük vallani. Nagyon tisztelt lap-társunknak talán homályos sejtelme sines arról, hogy mikor ezért minket, a megyebeli s a szomszédos vidéki lapokat kikezdte — önmagáról állított ki örökös szegénységi bizonylatot.

A „József főherceg Szanatórium Egyesület“nek ugyanis, mely már a tavasszal hozzákezd az első népszanatórium építéséhez — áldáshozó, nemes ügyét a lapok által megindított országos akció támogatja. Ezen országos akció azt a kötelességet róta a hivatása magaslatán álló vidéki sajtóra, hogy fővárosi, neves újságíró gárda által irt lapközleményeket fogadjon el hasábjaira, melynek ellenében az egyesület közleményeit azok díjtalanul teszik közzé. Természetesen mi is, mint minden vidéki újság, mely eme országos, nemes célt szolgáló egyesület érdekeinek előbbrevitele előtt ridegen elzár-

— Csüggedt szavad fáj nekem gyermekem. De még jobban az, hogy nem tudsz szemembe nézni!

— Szemedbe nézek, anyám s most olvassd ki onnan minden bumat s gyötrelmemet!

— Ozorayné belemélyeszté gondtelt tekintetét leánya szomorú szemébe. Aztán elfordult. Egy könyvet rejtegetett.

— Gyónj!

— Minek, anyám? Boldogtalan vagyok! Egy év óta asszony vagyok s csak ma tudom, hogy nem lett volna szabad férjhez mennem Sándorhoz. Már késő. S akit megszerettem, azé nem lehetek. Ne itélj el, anyám. Sohasem volt titkom előtted. Most se legyen. Oh ez a lelki bánat a halálom . . . Nem szerez már semmi sem örömet. S nem tudom elfojtani érzéseimet, amik viszonzásra találtak. Minő kibontakozás lesz ebből a lelki dilemmából, azt csak Isten tudhatja. Nem élhetek Béla szerelme nélkül. Anyám, segíts. Válassz el Sándortól, hogy szívem szavát követhessem!

Ozorayné fölegyenesedett.

— Esküszgő akarsz lenni?

— Már az vagyok, anyám, a lel- kem vétkezett.

Két asszonyszív hevesen dobogott e súlyos szavak hatása alatt.

A fiatal nő leborult a karjára s várta az ítéletet.

közni nem akart: — megígértük az egyesületnek, hogy közleményeit még a kilátásba helyezett tárcacikknek nélkül is legnagyobb készséggel adjuk közre. Így közöltük mi is, mint a sanatórium ügyét szolgáló egyik újság a Bródy cikkét.

Azon „vidéki újságocskák“ tehát, melyeknek a Fm. H. minden körültekintés nélkül, az ő hebeburgya modorában nekiment: igenis sokkal inkább hivatásuk magaslatán állanak, mint a kioktató Fm. H., mert nem zárköznek el egy országos mozgalom elől, melyet a Fm. H. nemcsak hogy nem pártol, de ellene ily közvetett támadást is intéz. A Fm. H. ellenünk intézett támadásával tehát csak azt kiáltotta ki a világnak, hogy ő egy országos megindult mozgalom pártfogásánál — hátul maradt. Ezt tekintti ő a maga dicsőségének!

Egyébként nagyon kíváncsiak vagyunk arra: mi történék, ha a Fm. H. világlap által annyira lesajnált „újságocskák“ látva a Fm. H. kvalifikálatlan inkollegiálitását, be-szüntetnék a csereviszonyt? Ugyan miből táplálkoznék ekkor ez a világlap?

Rátérve a nekünk imputált „ollózás“ vádjára a Fm. H.-nak e közmondást idézzük: „Ismerd meg tem-magadat!“ A művelt olvasóközönséget nagy szavak immár nem téveszthetik meg többé, nagy körben általánosan tudott dolog immár az a kóklerekedés, melylyel a Zemplén csütörtöki számát szombati Fm. H.-vá gyurják át. Csak legközelebbi példákat idézzük.

Legutóbbi számunkban mi a megyei közgyűlésről írva, annak tárgysorozatát megváltoztattuk, más sorrendbe közölve azt, mint a melyben a közgyűlés tárgyalta. Hogy a Fm. H. ugyanily sorrend szerint referált, előttünk immár nem esodálatos. Vegyük a másik esetet. A legutóbb tartott jótékony estélyről írva, lapunk tudósítója a megjelent hölgyek névsorába félreismerésből beirta pár oly urinő nevét, kik az estélyen nem voltak jelen. Hogy a Fm. H. ezen nevetek szintén hűségesen leadta, előttünk szintén nem esodálatos. Szólhatnánk még a közleg. bizottság üléséről irt referádákról s más egyebekről, ahol a Fm. H. tudósítóját soha sines szerencsénk tisztelhetni, ám a referádákat mégis közli.

Végző megjegyzésünk az, hogy arra a helyre, melyen a Fm. H. legutóbbi száma ugyanegy dolgot háromszor ismételt, talán elfért volna az általunk említett bodrogközi urinő egy ártatlanul meglurcolt tanítót re-

Véghetetlen keserű lett az özvegy szava, midőn lehajolt leányához s beszélni kezdett hozzá:

— Isten előtt ígértél szeretetet annak a férfinak, aki csakis térted él. Lidérefényt kergetsz, álomképeket? S nem riaszt az esküszgő átkos hatalma, mely lelkedre ül, nem hagy boldognak Jenni? Ebredj! Légy méltó hozzám. Ha én gyermekeimért le tudtam mondani a boldogságról abban a korban, melyben most te vagy, — akkor neked is erősnék kell lenned, midőn a szív áruló szava kísért.

Az özvegy egy régimódi íróasztalhoz ment, egy fiókból elsárgult levelet vett elő s oda tette leánya elé:

— Olvassd! Én is vágytam boldogságra. Lemondtam arról. A ti ártatlan fejetekért hű anyátok akartam lenni. Most kívánom, hogy mondj le te is álmaidról az én ősz fejem kedvéért.

A fiatal nő végifutotta a levelet, Balogh Kálmán férfias, szerelmes szavait. Aztán fölnevet anyjára. Egy belopódzó napugár glóriát vont az özvegy feje köré.

Az ifju asszony fölkiáltott:

— Győztél, anyám! Méltó leszek nagy lelkedhez.

S a két nő könyve egybeolvadt.

habilitáló cikke, melyet a fejletlen szerkesztőség a fejének visszakapása utáni időre ígért leköszölni, amit a hírlapírói kötelességen kívül — úgy hisszük — a köteles udvariasság is parancsolt volna. Am úgy látszik, uzus lett ennél a kellő ellenőrzés nélkül, hebehurgyán összetákolt s mindent körültekintés nélkül támadó újságnál a művelt körben általánosan elfogadott emberi s az érvényben lévő hírlapírói kötelességek mellőzése.

— **Az államvasutak reformja.** Utóbbi időben ismételtén fölmerült az a hír, hogy az államvasutaknál gyökeres reformokat terveznek. Erre vonatkozóan most a Keleti Értesítő azt jelenti, hogy gyökeresebb reformot ezidőszerint nem terveznek, mert az egy külön vasuti miniszterium felállítását tenné szükségessé, amire a kormány most nem gondol. Az új tervezet szerint az üzletvezetőségek számát hárommal szaporítani fogják és az üzletvezetőket bizonyos irányokban az eddiginél nagyobb hatáskörrel fogják felruházni. Az igazgatóságot ezidőszerint nem fogják decentralizálni és lényegesebb személyváltozások sincsenek tervbe véve.

— **Meleg ősz.** A vénasszonyok nyara csak nem enged a jussából. Ez idén már szinte úgy tetszett, hogy a zord őszi időjárás állandó lesz, de a hűvös napok után kisütött a napsugár s az enyhe meleg szinte leszedi az emberek válláról a korán felvett felöltöket. A hervadás poétikus szépséggel köszöntött be s a természet főnségének panorámájában örömet gyönyörködő lélek nem tudhat betelni az eléje táruló szingazdag képpel. A késői napsugár kicsalja az embereket a szabadba, hol miután kiadta életterejét a természet, beállott a hervadás mélabus ideje.

— **Gyászhirek.** Weinberger Dávid imregi földbirtokos, a központi takarékpénztár igazgatósági tagja, vármegyei bizottsági tag folyó évi szeptember hó 30-án elhunyt. Az nap délelőtt még Ujhelyben járt, délután pedig imregi kertjében, séta közben rosszul lett és alig vitték lakására, kis idő múlva szívizélhűdés következtében elhunyt. Holt tetemét okt. hó 3-án reggel Ujhelybe szállították és délelőtt 10 órakor temették a status quo izraelita hitközség templomának udvaráról. Temetésén nagy számu rokonságán kívül testületileg képviselve volt számos intézet és jótékony egyesület, melyeknek az elhunyt tevékeny, érdemes tagja volt és igen nagy számu gyászoló közönség. A templom udvarán Weisz Kálmán rabbi és dr. Goldberger Izidor hitszónok mondott az elhunyt fölött megható gyászbeszédet, azután megindult a gyászmenet az izr. temetőbe, ahol az elhunyt tetemét elhantolták. — Weinberger Manóné, helybeli jó hírű vendéglős neje f. hó 4-én meghalt Sátoraljaujhelyben.

— **Szünet az iskolákban.** Ma, 6 Felsője névünnepe alkalmából a helybeli összes tanintézetekben szünet volt.

— **Eljegyzés.** Berger Ernő Widder Lázár terménykiviteli cég könyvelője Nagymihályban eljegyezte Glück Irént Tóketerebesen.

— **A városok.** Ha nem lesznek nagyobb zavarok a parlament működésében, akkor még az őszön előkerül a városok törvénye, amelyre a belügyminiszteriumban a nyár folyamán nagyban készültek. A minapában Páris város néhány községtanácsosa járt Budapesten a városi forgalmi berendezései tanulmányozása végett. Mikor a városházán a polgármestert látogatták meg és hallották, hogy Budapesten négyszáz városi képviselő van, csodálkozva mondták, hogy Párisban nyolcvan ember is elegendő, hogy a város ügyeit intézze. Mit mondtak volna a jó párisiak, ha Sátoraljaujhelybe jönnek és megtudják, hogy itt 141 városatyja van, ami egyébként természetesen nem Ujhely külön privilégiuma, hanem a mai rend-

szér és törvényes berendezkedés folyamánya. Hát bizony sokalták volna a 141 városatyát. Hátha még megtudták volna, hogy ennek a kis városnak néhány gondos atyuskája ezt a magas számot növelni akarja!... De ha a párisiak sokalták a mi városatyáink számát, az még nem lényeges. Lényeges ellenben az, hogy a belügyminiszter is sokalja és a most kidolgozott városi törvény ebben a tekintetben nagyon lényeges reformokat tartalmaz. A városi képviselők számának csökkentését feltétlen helyeselni kell. Itt más szempont, mint a közigazgatás menetének gyorsítása, javítása, tekintetbe nem jöhet. Ugyancsak rendezni kell a virilisták dolgát. 65 virilista képviselő sok. A városi tanács egybeállítása is lényeges módosításban fog részesülni. A legközelebbi jövő a városokra nézve rendkívül fontos korszakot fog képezni.

— **A magyar nyelvet terjesztő egyesület közgyűlése.** A „magyar nyelvet és népnevelést Zemplénumvármegyében terjesztő egyesület“ f. hó 10-én d. u. 2 órakor a vármegyeháza kistermében évi rendes közgyűlést tart.

— **A katonák új éve.** Októbernek első napjai igen nagy jelentőségük katonáknál. Most rukkolnak be az újoncok, hogy aztán két-három esztendeig a császárt szolgálják. Hej, sok fehér kendő lobog ilyenkor a szép szál legények után, akik büszkén néznek ugyan a komisz élet elébe, de azért maguk is nehezen hiszik el, a mivel a szabadságot öreg katonák vigasztalják őket, hogy „Nem a világ az a három esztendő.“

— **Állatfelhajtásos vásár.** Az október havi állatfelhajtásos vásárt ma tartották meg városunkban. A vásár olyan volt, mint egy népesebb heti vásár, azzal a különbséggel, hogy a heeskei vásártérre számos szarvasmarhát, lovat és sertést is felhajtottak.

— **Vasuti bejárás.** A m. kir. kereskedelmi miniszter Kober Simon budapesti lakos kérelmére a m. kir. államvasutak Bánóc állomásától Deregnyn át a m. államvasutak Ungvár állomásáig tervezett helyi érdekű vasut közgazgatási bejárását Bene György m. kir. államvasuti főfelügyelő vezetése alatt elrendelte s a bejárás sorrendjét a következőképen állapította meg. 1904. okt. 18-án d. e. 9 órakor Málca község házánál a zemplénumvármegyei Bánóc, Lazony, Berettyó, Falkus, Kácsánd, Márk, Málca, Nagy- és Kiscsépp és Gatály községekre nézve, 1904. október 19-én d. e. 8 órakor Deregnő község házánál a zemplénumvármegyei Hegyi, Deregnő, Dubrőka és Buttká községekre nézve. Nagykapos község házánál az ungmegyei Vaján, Csicsér, Mokcsa, Kiskapos, Nagykapos, Csepely, Kelecseny Veskőcz, Vajkőcz, Mátyőcz, Dobóruszka és Palló községekre nézve s végül 1904. okt. 21-én Ungváron a vármegyeházán, az ungmegyei Báfá, Sislőcz, Botfalva, Tarnőcz, Ordarma, Konezháza, Minaj, Darőcz és Gerény községekre nézve.

— **Közösök szemléje.** A cs. és kir. közöshadsereg állományába tartozó tartalékos és póttartalékos katonák ez idei szemléje — mint értesülünk — november hó 5-én s 6-án fog a rendőrkapitányi hivatal udvarán megtartatni. — E hírrel kapcsolatban megemlítjük, hogy a honvédek szemléje folyó hó 3. és 4-én tartott meg Neubauer Emil százados jelenlétében, — a népfelkölő kötelesek szemléjét pedig október hó 5. és 6-án tartja ugyancsak a rendőrkapitányi hivatal udvarán Danek Leó honvéd-százados.

— **Elvi határozat az építő iparosok alkalmazottainak, az ipartestületi betegs. pénztárnál bejelentése tárgyában.** A kereskedelmi miniszter 1904. évi július hó 10-én kelt 31.273 számú rendeletében kijelentette, hogy nem helyeselheti azt a felfogást, mely szerint az építő iparosok alkal-

mazottaikat — beleértve a napszámósokat is — a kerületi pénztárnál tartoznak bejelenteni, mert az építőiparosok mint képesítéshez kötött iparaggal foglalkozók, az alkalmazottak számára való tekintet nélkül gyárosoknak nem minősíthetők s így az ipartestületnek kötelezett tagjai, miért is alkalmazottjaik az ipartestületi betegségyező pénztárnál jelentendők be.

— **A jótékony estély utóhangjai.** Annak a mulatságnak, — melyet Zemplénumvármegye a tűzkárosultak felsegélyezésére rendezett — ugy erkölcsi, mint anyagi sikere kétségtelen. Ennek a káprázatos és szerfelette inpozáns, jótékony estének a fényességét a Fm. H. elhomályosítani igyekszik. Egyik cikkében, melyben ezt írja: „Ez a merénylet“ éket vágott(?) az esti ünnepély közönségén(?) (Vajjon ki gyárthatta ezt a mondatot?) mert a távollétükkel tüntetőik nagyon is éreztették a szemlélőkkel, hogy azt a mulatságot nem az egész Zemplénumvármegye közönsége rendezte. A másik helyen ezt írja: „(az estély) nagyarányaival, nagyszerű sikerességével méltán meglepte a nagyszámu közönséget“ „a rendezőket is meglepte az egész estély(?) várakozáson felüli sikere“ stb. A Fm. H.-nak tehát az estélyről is kétféle véleménye van. Azaz a Fm. H. újból következetes.

— **Teherkönnyítés a katonaságnál.** Régi panasz, hogy a katonáknak gyakorlat, különösen háboru esetén nagy terheket kell magukkal vinniök. Most ennek megszüntetése végett a lövő készlet súlyát csökkentik és egyéb módokat is keresnek a teherkönnyítésre.

— **Szinielőadás.** A homonnai kereskedő és iparos ifjuság október hó 8-án műkedvelői szinielőadást rendez, táncmulatsággal egybekötve. Ez alkalommal „A falu rossza“ kerül színre, melyre az előkészületek javában folynak. A derék ifjak és kisasszonyok vasszorgalommal tanulják szerepeiket, és a próbák után itélve remekül fog sikerülni. A tisztá jövedelem egy áltaiuk alakítandó „Önképzőkör“ javára fog fordítatni.

— **Chrysanthemum-kiállítás Temesváron.** A nagy kertbarát, József főherceg védnöksége alatt működő „Országos magyar kertészeti egyesület“ a folyó évben, november hó 12., 13. és 14-én Temesvárott, a magyar kertműpar fészkeben Chrysanthemum-kiállítást rendez, mely az eddigi Chrysanthemum-kiállításoknál már azért is jelesebbnek ígérkezik, mivel ennek a főrendezője, Mühle Árpád akinek az országban minden évben a legszebb és legnagyobb Chrysanthemum virágai vannak.

IRODALOM.

Megingott hittel.

Lelkem megeste a csalódás.
Hitem, bizalmam elveszett,
És arra, akiben csalódtam
Még neheztelni sem merek . . .

Szívemre súlyos gond huzódott
És nincs egyetlen zokszavam
Lelkemből felzokog a bánat,
De zokogása hangtalan . . .

Szeretném porba eltapodni
Ki megmérgezte éj-napom,
Ah! de oly igen gyáva lettem
S oly lankatag már két karom . . .

Szeretném azt, kiben csalódtam
Megvetésemnek adni át . . .
Ah! de miért bolond a szívem
Hogy neki mindent megbocsát . . .?

Zajonyhy Elemér.

A külföldi sajtó Budapestén. A bécsi sajtókongresszusnak mintegy 120 tagja tudvalevőleg felrándult Budapestre s ezek közül csak fele utazott el harmadnap, a másik fele, számszerint 64 francia, angol, amarikai, orosz, német olasz, spanyol, svéd, dán, norvég és belga újságíró még most is Budapesten időzik, tanulmányozni

a magyar élet és művelődést, mely nekik eddig meglehetősen ismeretlen terület volt. Egész vasárnap a budai hegyeket járták be. esténként a színházakat nézik sorra és az elragadtatás hangján beszélnek mindenről. Legjobban meglepte azonban őket az Akadémia, az egyetem, a muzeumok, szóval a tudományos és irodalmi intézmények. Ma sorba járták a szerkesztőségeket és konstataáltak, hogy a magyar napi sajtó a fejlődésnek oly magas fokán áll, mint bármely külföldi nagy nemzeté. Az összes magyar lapok közül különösen egy kötötte a figyelmüket, amelynek óriás körforgó gépei előtt tisztelettel hajoltak meg kijelentvén, hogy a látvány, amit ezek mukaközben nyújtanak, valódi amerikai jellegű. Még nagyobb volt csodálkozásuk, mikor a lap egész személyzete előttük láthatóvá lett. Harminckett munkatárs, köztük számos országos nevű férfiú, akik éppen jelenvoltak s a külföldi vendégeket fogadták, a szedőteremben 40 szedő, az óriási gépteremben 22 gépmester, tömöntő, formahordó és gyakornok, a kiadóhivatalban 26 hivatalnok, könyvelő, írnök és ügynök, a szétküldő hivatalban pedig 80 alkalmazott, kihordó és elárúsító, összesen 200 azaz kétszáz alkalmazott, nem számítva a mintegy ugyanennyire menő külön munkatársakat. Ily óriási létszámu személyzetet csak egyetlen egy lapnál találunk Magyarországon — szolt társaihoz Schmidt Jakab, az angol küldött — jegyezzük fel uraim magunknak e lap címét és nyomtassuk ki a saját újságunkban. Es a külföldi újságírók sorban feljegyezték azt is, hogy ezt a páratlan lapot, melyet Egyetértés-nek neveznek, egy negyedévre 7, azaz hét koronáért adják a Vármegye-utca 11. szám alatti kiadóhivatalban.

A legelősebb folyóirat s a mellett a legtartalmasabb kétségkívül az „Erdekes Könyvtár.“ Előfizetési ára negyedévre csekély egy korona. Tartalmaz kitünő elbeszéléseket, pompás novellákat, humoreszkeket, örökbölcsű költeményeket, ismeretterjesztő apróságokat és rejtvényeket, melyeknek megfejtői mind, kivétel nélkül, könyvjutalmat nyernek. Mutatónyűzetet kívánatra ingyen és bérmentve küld bárkinek az „Erdekes Könyvtár“ kiadóhivatala, Budapest, V., Kálmán-utca 2.

IPAR ÉS KERESKEDELEM.

Nagymennyiségű erdei faeladás. Gróf Lónyay Elemér uradalmaiban mintegy 80.000 korona értékű fenálló tölgy, szil, kőris és gyertyánfa kerül eladásra, mely körülményre felhívjuk az érdekelt fakeskedők figyelmét.

Új fogyasztási szövetkezet. Örös zemplénumvármegyei községben — mint lapunknak írják — örösi fogyasztási és értékesítő szövetkezet címmel új fogyasztási szövetkezet létesült.

NYILT TÉR *)

Mindazoknak, a kik bennünket, fájdalomtól lesújtott és megtört szülőket drága, forrón szeretett gyermekünk elhalálása alkalmából részvéritatukkal felkerestek, ezuton mondunk hálateljes köszönetet.

Zinner Henrik és neje.

*) E rovat alatt közlöttékért nem vállal felelősséget a Szerk.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

B. L. Bpest. Sajnos, nem közölhetjük le. G. Erdőhorváti. Mivel nem zempléni érdeki — mellőznünk kellett. S. R. A. Halma. Karácsonykor csak ünnepi mellékletet adunk. Ebbe kérünk majd szépen egy alkalmi novellát. Üdvözlét.

Kiadótulajdonos: Éhlert Gyula.

habilitáló cikke, melyet a fejtelten szerkesztőség a fejének visszakapása utáni időre ígért leköszölni, amit a hírlapírói kötelességen kívül — úgy hisszük — a köteles udvariasság is parancsolt volna. Am úgy látszik, uzus lett ennél a kellő ellenőrzés nélkül, hebehurgyán összetakolt s mindent körültekintés nélkül támadó újságnál a művelt körben általánosan elfogadott emberi s az érvényben lévő hírlapírói kötelességek mellőzése.

— **Az államvasutak reformja.** Utóbbi időben ismételtén fölmerült az a hír, hogy az államvasutaknál gyökeres reformokat terveznek. Erre vonatkozóan most a Keleti Értesítő azt jelenti, hogy gyökeresebb reformot ezidőszerint nem terveznek, mert az egy külön vasuti miniszterium felállítását tenné szükségessé, amire a kormány most nem gondol. Az új tervezet szerint az üzletvezetőségek számát hárommal szaporítani fogják és az üzletvezetőket bizonyos irányokban az eddiginél nagyobb hatáskörrel fogják felruházni. Az igazgatóságot ezidőszerint nem fogják decentralizálni és lényegesebb személyváltozások sincsennek terbe véve.

— **Meleg ősz.** A vénasszonyok nyara csak nem enged a jussából. Ez idén már szinte úgy tetszett, hogy a zord őszi időjárás állandó lesz, de a hűvös napok után kisütött a napsugár s az enyhe meleg szinte leszedi az emberek válláról a korán felvett felöltöket. A hervadás poétikus szépséggel köszöntött be s a természet fonszéges panorámájában örömet gyönyörködő lélek nem tudhat betelni az eléje táruló szingazdag képvel. A késői napsugár kicsalja az embereket a szabadba, hol miután kiadta életerejét a természet, beállott a hervadás mélabus ideje.

— **Gyászhirek.** Weinberger Dávid imregi földbirtokos, a központi takarékpénztár igazgatósági tagja, vármegyei bizottsági tag folyó évi szeptember hó 30-án elhunyt. Az nap délelőtt még Ujhelyben járt, délután pedig imregi kertjében, séta közben rosszul lett és alig vitték lakására, kis idő múlva szívméghéj hirtelen elszakadt. Holt tetemét okt. hó 3-án reggel Ujhelybe szállították és délelőtt 10 órakor temették a status quo izraelita hitközség templomának udvaráról. Temetésén nagy számu rokonságán kívül testületileg képviselve volt számos intézet és jótékony egyesület, melyeknek az elhunyt tevékeny, érdemes tagja volt és igen nagy számu gyászoló közönség. A templom udvarán Weisz Kálmán rabbi és dr. Goldberger Izidor hitszónok mondott az elhunyt fölött megható gyászbeszédet, azután megindult a gyászmenet az izr. temetőbe, ahol az elhunyt tetemét elhantolták. — Weinberger Manóné, helybeli jó-hírű vendéglős neje f. hó 4-én meghalt Sátoraljaiúj helyben.

— **Szünet az iskolákban.** Ma, 6 Felsége névünnepe alkalmából a helybeli összes tanintézetekben szünet volt.

— **Eljegyzés.** Berger Ernő Widder Lázár terménykiviteli cég könyvelője Nagymihályban eljegyezte Glück Irént Töketerében.

— **A városok.** Ha nem lesznek nagyobb zavarok a parlament működésében, akkor még az őszön előkerül a városok törvénye, amelyre a belügy-miniszteriumban a nyár folyamán nagyban készültek. A minapában Páris város néhány községtanácsosa járt Budapesten a városi forgalmi berendezései tanulmányozása végett. Mikor a városházán a polgármestert látogatták meg és hallották, hogy Budapesten négyszáz városi képviselő van, csodálkozva mondták, hogy Párisban nyolevan ember is elegendő, hogy a város ügyeit intézze. Mit mondtak volna a jó párisiak, ha Sátoraljaiúj helybe jönnek és megtudják, hogy itt 141 városatyá van, ami egyébként természetesen nem Ujhely külön privilégiuma, hanem a mai rend-

szér és törvényes berendezkedés folyománya. Hát bizony sokalták volna a 141 városatyát. Hátha még megtudták volna, hogy ennek a kis városnak néhány gondos atyuskája ezt a magas számot növelni akarja! . . . De ha a párisiak sokalták a mi városatyáink számát, az még nem lényeges. Lényeges ellenben az, hogy a belügyminiszter is sokalja és a most kidolgozott városi törvény ebben a tekintetben nagyon lényeges reformokat tartalmaz. A városi képviselők számának csökkentését feltétlen helyeselni kell. Itt más szempont, mint a közigazgatás menetének gyorsítása, javítása, tekintetbe nem jöhet. Ugyancsak rendezni kell a virilisták dolgát. 65 virilista képviselő sok. A városi tanács egybeállítása is lényeges módosításban fog részesülni. A legközelebbi jövő a városokra nézve rendkívül fontos korszakot fog képezni.

— **A magyar nyelvet terjesztő egyesület közgyűlése.** A „magyar nyelv és népnevelést Zemplénnégyében terjesztő egyesület” f. hó 10-én d. u. 2 órakor a vármegyháza kistermében évi rendes közgyűlést tart.

— **A katonák új éve.** Októbernek első napjai igen nagy jelentőségük katonáknál. Most rukkolnak be az újoncok, hogy aztán két-három esztendőig a császárt szolgálják. Hej, sok fehér kendő lobog ilyenkor a szép szál legények után, akik büszkén néznek ugyan a komisz élet elébe, de azért maguk is nehezen hiszik el, a mivel a szabadságot öreg katonák vigasztalják őket, hogy „Nem a világ az a három esztendő.”

— **Állatfelhajtásos vásár.** Az október havi állatfelhajtásos vásárt ma tartották meg városunkban. A vásár olyan volt, mint egy népesebb heti vásár, azzal a különbséggel, hogy a hecskei vásártérre számos szarvasmarhát, lovat és sertést is fölhajtottak.

— **Vasuti bejárás.** A m. kir. kereskedelmi miniszter Kober Simon budapesti lakos kérelmére a m. kir. államvasutak Bánóc állomásától Deregnynön át a m. államvasutak Ungvári állomásáig tervezett helyi érdekű vasut közgazgatási bejárását Bene György m. kir. államvasuti főfelügyelő vezetése alatt elrendelte s a bejárás sorrendjét a következőképen állapította meg. 1904. okt. 18-án d. e. 9 órakor Málca község házánál a zemplénnégyei Bánóc, Lazony, Berettő, Falkus, Kácsánd, Márk, Málca, Nagy- és Kicsépek és Gataly községekre nézve, 1904. október 19-én d. e. 8 órakor Deregnő község házánál a zemplénnégyei Hegyi, Deregnő, Dubróka és Butka községekre nézve. Nagykapos község házánál az ungmegyei Vaján, Csieser, Mokesa, Kiskapos, Nagykapos, Csepely, Kelecseny Veskőcz, Vajkőcz, Mátyócz, Dobóruszka és Palló községekre nézve s végül 1904. okt. 21-én Ungváron a vármegyházán, az ungmegyei Bátfa, Sislőcz, Botfalva, Tarnőcz, Ördarma, Konezháza, Minaj, Darőcz és Gerény községekre nézve.

— **Közös szemléje.** A cs. és kir. közöshadsereg állományába tartozó tartalékos és póttartalékos katonák ez idei szemléje — mint értesülünk — november hó 5-én s 6-án fog a rendőrkapitányi hivatal udvarán megtartatni. — E hírrel kapcsolatban megemlítjük, hogy a honvédek szemléje folyó hó 3. és 4-én tartott meg Neubauer Emil százados jelenlétében, — a népfelkeltő kötelesek szemléjét pedig október hó 5. és 6-án tartja ugyancsak a rendőrkapitányi hivatal udvarán Danek Leó honvéd-százados.

— **Elvi határozat az építő iparosok alkalmazottainak, az ipartestületi betegs. pénztárnál bejelentése tárgyában.** A kereskedelmi miniszter 1904. évi július hó 10-én kelt 31.273 számú rendeletében kijelentette, hogy nem helyeselheti azt a felfogást, mely szerint az építő iparosok alkal-

mazottaikat — beleértve a napszámósokat is — a kerületi pénztárnál tartoznak bejelenteni, mert az építőiparosok mint képesítéshez kötött iparaggal foglalkozók, az alkalmazottak számára való tekintet nélkül gyárosoknak nem minősíthetők s így az ipartestületnek kötelezett tagjai, miért is alkalmazottjaik az ipartestületi betegsegélyző pénztárnál jelentendők be.

— **A jótékony estély utóhangjai.** Annak a mulatságnak, — melyet Zemplénnégye a tűzkárosultak segélyezésére rendezett — úgy erkölcsi, mint anyagi sikere kétségtelen. Ennek a káprázatos és szerfelette inpozáns, jótékony estének a fényességét a Fm. H. elhomályosítani igyekszik. Egyik cikkében, melyben ezt írja: „Ez a merénylet” éket vágott(?) az esti ünnepély közönségén(?) (Vajjon ki gyárthatta ezt a mondatot?) mert a távollétükkel tüntetők nagyon is éreztették a szemlélőkkel, hogy azt a mulatságot nem az egész Zemplénnégye közönsége rendezte. A másik helyen ezt írja: „(az estély) nagyarányaival, nagyszerű sikerességével méltán meglepte a nagyszámu közönséget” „a rendezőket is meglepte az egész estély(?) várakozáson felüli sikere” stb. A Fm. H.-nak tehát az estélyről is kétféle véleménye van. Azaz a Fm. H. újból következetes.

— **Teherkönnyítés a katonaságnál.** Régi panasz, hogy a katonáknak gyakorlat, különösen háboru esetén nagy terheket kell magukkal vinniök. Most ennek megszüntetése végett a lövő készlet súlyát csökkentik és egyéb módokat is keresnek a teherkönnyítésre.

— **Szinielőadás.** A homonnai kereskedő és iparos ifjuság október hó 8-án műkedvelői szinielőadást rendez, tánemulatsággal egybekötve. Ez alkalommal „A falu rossza” kerül színre, melyre az előkészületek javában folynak. A derék ifjak és kisaszonyok vasszorgalommal tanulják szerepeiket, és a próbák után itélve remekül fog sikerülni. A tisztajövedelem egy általuk alakítandó „Önkepzőkör” javára fog fordítatni.

— **Chrysanthemum-kiállítás Temesváron.** A nagy kertbarát, József főherceg védnöksége alatt működő „Országos magyar kertészeti egyesület” a folyó évben, november hó 12., 13. és 14-én Temesvárott, a magyar kertműipar fészkeében Chrysanthemum-kiállítást rendez, mely az eddigi Chrysanthemum-kiállításoknál már azért is jelesebbnek ígérkezik, mivel ennek a főrendezője, Mühle Árpád akinek az országban minden évben a legszebb és legnagyobb Chrysanthemum virágai vannak.

IRODALOM.

Megingott hittel.

Lelkem megeste a csalódás.
Hitem, bizalmam elveszett,
És arra, akiben csalódtam
Még neheztelni sem merek . . .

Szivemre súlyos gond huzódott
És nincs egyetlen zokszavam
Lelkemből felzokog a bánat,
De zokogása hangtalan . . .

Szeretném porba eltapodni
Ki megmérgezte éj-napom,
Ah! de oly igen gyáva lettem
S oly lankatag már két karom . . .

Szeretném azt, kiben csalódtam
Megvetésemnek adni át . . .
Ah! de miért bolond a szívem
Hogy neki mindent megbocsát . . .?

Zajonghy Elemér.

A külföldi sajtó Budapestén. A bécsi sajtókongresszusnak mintegy 120 tagja tudvalevőleg felrándult Budapestre s ezek közül csak fele utazott el harmadnap, a másik fele, szám szerint 64 francia, angol, amarikai, orosz, német olasz, spanyol, svéd, dán, norvég és belga újságíró még most is Budapesten időzik, tanulmányozni

a magyar élet és művelődést, mely nekik eddig meglehetősen ismeretlen terület volt. Egész vasárnap a budai hegyeket járták be. esténként a színházakat nézik sorra és az elragadtatás hangján beszélnek mindenről. Legjobban meglepte azonban őket az Akadémia, az egyetem, a muzeumok, szóval a tudományos és irodalmi intézmények. Ma sorba járták a szerkesztőségeket és konstataálták, hogy a magyar napi sajtó a fejlődésnek oly magas fokán áll, mint bármely külföldi nagy nemzeté. Az összes magyar lapok közül különösen egy kötötte le figyelmüket, amelynek óriás körforgó gépei előtt tisztelettel hajoltak meg kijelentvén, hogy a látvány, amit ezek mukaközben nyújtanak, valódi amerikai jellegű. Még nagyobb volt csodálkozásuk, mikor a lap egész személyzete előttük láthatóvá lett. Harminéket munkatárs, köztük számos országos nevű férfiú, akik éppen jelenvoltak s a külföldi vendégeket fogadták, a szedőteremben 40 szedő, az óriási gépteremben 22 gépmester, tömöntő, formahordó és gyakornok, a kiadóhivatalban 26 hivatalnok, könyvelő, irnok és ügynök, a szétküldő hivatalban pedig 80 alkalmazott, kihordó és elárusító, összesen 200 azaz kétszáz alkalmazott, nem számítva a mintogy ugyanennyire menő külön munkatársakat. Ily óriási létszámu személyzetet csak egyetlen egy lapnál találunk Magyarországon — szólt társaihoz Schmidt Jakab, az angol küldött — jegyezzük fel uraim magunknak e lap címét és nyomtassuk ki a saját újságainkban. És a külföldi újságírók sorban feljegyezték azt is, hogy ezt a páratlan lapot, melyet Egyetértés-nek neveznek, egy negyedévre 7, azaz hét koronáért adják a Vármegye-utca 11. szám alatti kiadóhivatalban.

A legolesóbb folyóirat s a mellett a legtartalmasabb kétségkívül az „Erdekes Könyvtár.” Előfizetési ára negyedévre csekély egy korona. Tartalmaz kitünő elbeszéléseket, pompás novellákat, humoreszkeket, örökbecsű költeményeket, ismeretterjesztő apróságokat és rejtvényeket, melyeknek megfejtői mind, kivétel nélkül, könyvjutalmat nyernek. Mutatványfüzetet kívánatra ingyen és bérmentve küld bárkinek az „Erdekes Könyvtár” kiadóhivatala, Budapest, V., Kálmán-utca 2.

IPAR ÉS KERESKEDELEM.

Nagymennyiségű erdei faeladás. Gróf Lónyay Elemér uradalmaiban mintegy 80.000 korona értékű fenálló tölgy, szil, kőris és gyertyánfa kerül eladásra, mely körülményre felhívjuk az érdekelt fakeskedők figyelmét.

Új fogyasztási szövetkezet. Örös zemplénnégyei községben — mint lapunknak írják — örösi fogyasztási és értékesítő szövetkezet címmel új fogyasztási szövetkezet létesült.

NYILT TÉR*)

Mindazoknak, a kik bennünket, fájdalomtól lesújtott és megtört szülőket drága, forrón szeretett gyermekünk elhalálózása alkalmából részvéiratukkal felkerestek, ezuton mondunk hálateljes köszönetet.

Zinner Henrik és neje.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

B. L. Bpest. Sajnos, nem közölhetjük le. G. Erdőhorváti. Mivel nem zempléni erdekü — mellőznünk kellett. S. R. A. Halmaj. Karácsonykor csak ünnepi mellékletet adunk. Ebbe kérünk majd szépen egy alkalmi novellát. Üdvözlét.

Kiadótulajdonos: Éhlert Gyula.

H I R D E T É S E K.

Árlejtési hirdetmény.

A magyar vallás-alap tulajdonát képező Zemplénmegye Sajó-Köröm községben levő gazdasági épületek helyreállítására a nagyméltóságú vallás- és közoktatásügyi m. kir. Ministerium 1904. évi 71838. sz. rendeletével 2747, azaz kétezerhatszáznegyvenhét korona engedélyeztetvén, eme építkezések kivitele iránt 1904. évi október hó 18-án délelőtt 8 órakor Sajóládon a m. kir. közalap. ispánsági irodában zárt ajánlati verseny fog tartatni.

Versenyezni szándékozók felhivatnak, miszerint 270, azaz kétszázhetven korona bánatpénzzel s egy koronás bélyeggel ellátott s öt sértetlen pecséttel leragasztott írásbeli zárt ajánlataikat, melyekben az építkezésre megajánlott összeg szám és betűvel világosan kiirandó, nevezett nap délelőtt 8 óráig nyújtásuk be.

Elkészve érkezett, táviratilag tett, vagy utóajánlatok figyelembe nem vétetnek s el nem fogadtatnak.

Versenyzők csak magyar honosságú építésszek lehetnek. A versenyzők közötti szabad választási jog, tekintet nélkül a beajánlott építési összeg mennyiségére, a nagyméltóságú vallás- és közoktatási m. kir. Ministerium részére fenntartatik.

Az árlejtési feltételek és építési iratok Sajóládon a m. kir. közalap. ispánsági irodában betekintheők.

Kelt Sajóládon, 1904. évi szeptember 26-án.

M. kir. közalap. ispánság.

(Utánnomás nem díjazatik.)

KATONA BÉLA

OKLEVELES MÉRNÖK

Sátoraljaújhelyen, műszaki és vállalati

*** mérnöki irodát ***

nyitott.

Irodája foglalkozik: **birto**k felmérésekkel, **térképezésekkel**, **tagosításokkal**, **parcellázásokkal** és a mérnöki munka körébe tartozó mindennemű **tervezésekkel**.

Elvállalja: **utak**, **vasutak**, **hidak** és **épületek tervezéseit és építését**.

Iroda: *Kazinczy-utca 507. (Haas-féle épület.)*

Faeladási hirdetmény.

Alulírott urad. hivatal közhírré teszi, hogy a csakanyi urad. erdőben kijelölt 4866 drb. vastag tölgyfa folyó évi október hó 16-án d. e. 10 órakor a pethő-szinyei urad. irodában zárt vagy szóbeli ajánlat útján a legtöbbet ígérőnek készpénz fizetés mellett el fog adatni.

Becslés: ösztartalom 19553 ürméter tűzifa és 1281 ürméter dongafa; összérték 31629 korona.

A vételáron kívül 3 száztóli jutalék az urad. személyzet részére kifizetendő.

Bánatpénzül a vételár 10%-a leteendő.

Pethő-Szinye, 1904. október 1-én. U. p. Bööd. (Abauj-Torna megye.)

Özv. Gróf Forgách Sándorné ó méltósága urad. jószág-felügyelősége

Bidló Ignác,
urad. felügyelő.

Üzletáthelyezés.

Alulírott i. b. vendégeimnek s a nagyrabecsült közönségnek tudomására hozom, hogy jóhírnevű vendéglőmet, melyet a t. közönség pártfogásával eddig is megtisztelt, október hó 1-től a „CLUB” kávéház (Haas-féle épület) épületének hátulsó részébe fogom áthelyezni s kérem a nagyrabecsült közönséget, hogy b. pártfogásával ezentúl is, mint eddigelé megtisztelni s bizalmával megajándékozni kegyeskedjék.

Tisztelettel:

BOCK IMRE,
vendéglős.

Gépész-kovács

jó bizonyítványokkal, ki jelenleg is egy nagyobb uradalomban van alkalmazásban, 1905. január 1-től állást keres.

Czim: Fekete Bertalan, Borsi uradalom. (p. Saujhely.)

Bérbeadó

5 világos és tágas pinceszoba.
Czim a kiadókivatalban.

Eladó alma.

Z.-Vásárhelyen alulírottnál Bánócz vasutra szállítva, kézzel szedett I-ső osztályu téli (Renett faj) almák métermázsája 10 forintért kapható.

Pakolás és vasutra szállítás nem számíttatik.

Kapossy Menyhért.

Eladó

2 és fél holdas szőlő Toronyán.
Bővebb felvilágosítást ad: Buday Zádorné Budapest, Aréna-ut 21.

Csak
Globus
tisztító
kivonattal
tisztítsunk

Hirdetések

jutányos áron felvé-
tetnek
a kiadóhivatalban.

Keil-lakk

legkitünőbb mázó-ló-szer puha padló számára.

Keil-féle viasz-kenőcs kemény padló számára
Keil-féle fehér „Glasur,” fénymáz 45 kr.
Keil-féle arany-fénymáz képkereteknek 20 kr.
Keil-féle szalmakalap-festék minden színben.

Mindenkor kaphatók

BEHYNA TESTVÉREK czégnél **S.-A.-UJHELY.**